

D ů v o d y:

Jest sice přisvědčiti názoru soudu rekursního, že také proti státu pravoplatný rozsudek tvoří exekuční titul ve smyslu § 1 čís. 1 ex. ř., nelze však souhlasiti s názorem soudu rekursního, že možno vésti exekuci proti státu k vydobytí peněžních pohledávek dříve, než věřitel žádal u příslušného státního úřadu o poukaz a o výplatu dlužné sumy (srovnej rozhodnutí sb. n. s. čís. 1294 a 1344), leda že by mu příslušný státní úřad byl odepřel likvidaci nebo výplatu pohledávky (srovnej rozhodnutí sb. s. n. 568 a 5180). V tomto případě jest úřadem poukazujícím a likvidujícím pohledávku vymáhající věřitelce pravoplatným rozsudkem přiznanou ředitelství státních drah Praha-sever. Bylo proto na vymáhající věřitelce, by u tohoto úřadu žádala vyplacení své pohledávky, a teprve, kdyby jí tímto úřadem byla likvidace, poukaz k výplatě, odepřena, měla vymáhající věřitelka právo podati návrh na povolení exekuce proti státu a měla v tomto návrhu osvědčiti, že jí likvidace a poukaz její pohledávky tímto úřadem byl odepřen. To vymáhající věřitelka podle obsahu spisů neučinila, neboť její opětovné dopisy na finanční prokuraturu v Praze o poukaz výplaty pohledávky nebyly žádostmi o výplatu u příslušného úřadu státního, ježto finanční prokuratura podle instrukce pro finanční prokuratury ze dne 9. března 1898, čís. 41 ř. z., která článkem IV. uvozovacího zákona k c. ř. s. nabyla povahy zákona, platí ze své expensní pokladny pouze útraty sporu přiznané odpůrcům (§ 18 čtvrtý odstavec instrukce) a poukazování a výplaty prisouzených částek jest úkolem onoho úřadu, který podle organizace úřadů státních jest k tomu povolán. Za tohoto stavu věci není správným názor rekursního soudu, že šlo zde o oddalování placení rovnající se jeho přímému odpírání, které vymáhající věřitelku opravňovalo k vedení exekuce. Když tomu tak, jest dovolací rekurs povinného důvodným a bylo napadené usnesení rekursního soudu změnití a obnoviti usnesení soudu první stolice.

Čís. 8030.

Zájemné popsání vnesených svršků podle § 1101 obč. zák. může se státi jak jich sepsáním v prozatímním opatření tak exekučním sepsáním a popsáním podle § 253 ex. ř. Jest zbytečno svršky, jež byly již exekučně popsány, ještě jinak zájemně popisovati.

(Rozh. ze dne 10. května 1928, R I 348/28.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodané svršky nepřikázal soud první stolice v přednostním pořadí pronajímateli pohledávku z nájemného, ježto zástavní právo pro činžovní pohledávku zaniklo jednak odstraněním věcí, jednak neprovedením zájemného popsání (§ 1101 obč. zák., III. dílčí novela § 139). Rekursní soud přikázal výtěžek dražby v přednostním pořadí ku zaplacení pohledávky pronajímatele z nájemného. D ů v o d y: Jest jisto a také v jednacím

protokolu o rozvrhu výtěžku dražby jest konstatováno, že ohledně dlužného nájemného zájemní popsání stěžovatel si nevydobył, vydobył si však na základě exekučního titulu exekuční právo zástavní zabavením všech vydražených věcí dne 23. září 1927, v době, kdy podle exekučních spisů věci ty byly ještě v najatých místnostech. Jest sice pravda, že podle § 1101 obč. zák. zaniká zákonné zástavní právo pronajímatele pro dlužnou činži ku věcem vneseným do najatých místností, byly-li věci ty odstraněny z najatých místností bez nařízení soudního před jejich zájemním popsáním a jest také z exekučních spisů vidno, že věci ty stěžovatel odstranil z najatých místností, dav je však teprve 12. pokud se týče 14. října 1927 do uschování různým firmám. Soud rekursní, vycházeje z úvahy, že zájemní popsání svršků podle dvorského dekretu ze dne 5. listopadu 1819, čís. 1621 sb. z. s., jenž byl v platnosti ponechán čl. XIII. čís. 6 uvoz. zák. k ex. ř., má, jak již v dvorském dekretu ze dne 13. dubna 1826, čís. 194 sb. z. s. naznačeno, za účel zákonné zástavní právo pronajímatelovo k věcem vneseným pro dlužnou činži lépe hájiti a pojistiti a zejména najisto postavití, na které věci se jeho zákonné zástavní právo podle § 1101 obč. zák. vztahuje, že se také exekuční právo zástavní provádí ve smyslu § 253 ex. ř. tím, že výkonný orgán věci, jež se mají zabavití, v zápise zapíše a popíše, tudíž jak zákon výslovně uvádí, »věci ty zájemně zapíše« a že vydobytí exekučního práva zástavního má tudíž ve skutečnosti týž účel jako zájemné popsání, jest toho názoru, že exekuční právo zástavní, které si pro dlužnou činži stěžovatel jako pronajímatel vydobył na vydražených věcech, má týž právní význam a při nejmenším týž právní účinek, jako kdyby si byl s podáním žádosti o platební rozkaz vydobył a provéstí dal zájemné popsání svršků. Z toho jde, že když stěžovatel po provedeném exekučním zabavení, tudíž dne 12. pokud se týče 14. října 1927 věci zabavené jinam přinéstí dal, nepozbył k nim zákonného zástavního práva pro dlužnou činži podle § 1101 obč. zák. Ježto tudíž věci vydražené v době exekučního jich zájmu byly ještě v najatých místnostech a dlužná činže pravoplatným platebním příkazem byla na jisto postavena, jsou tu podmínky pro to, by výtěžek dražby byl příkázán v přednostním pořadí na přihlášenou vykonatelnou pohledávku stěžovatele jako pronajímatele. Příkladal proto rekursní soud ve smyslu § 286 ex. ř. celý výtěžek dražby po srážce nákladů odhadu a dražby v přednostním pořadí na pohledávku stěžovatele.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Názor dovolacího rekurenta, že, bylo-li pro pohledávku pronajímatele Rudolfa P-a z dlužného nájemného na prodaných svršcích vydobyto před jich odstraněním z najatých místností exekuční zástavní právo, ale svršky ty nebyly po rozumu § 1101 obč. zák. zájemně popsány, nepřisluší pohledávce Karla P-a uspokojení z výtěžku za ony svršky před ostatními pohledávkami na onen výtěžek poukázanými, není správný. V § 1101 obč. zák., jímž se stanoví, že v případě odstranění vnesených

svršků z najatých místností jest k zachování zákonného zástavního práva, svršky ty pro nájemné postihujícího, třeba, by byly svršky zájemně popsány, se nerozeznává, jakým způsobem se zájemně popsání stane, zda jako prozatímní opatření (dvorský dekret ze dne 5. listopadu 1819, čís. 1621 sb. z. s. a čl. XIII. uvoz. zák. k ex. ř.) či v exekuci sepsáním a popsáním podle § 253 ex. ř. Účelu, jemuž má zájemní popsání v § 1101 obč. zák. stanovené sloužiti, by totiž bylo v patrnost uvedeno, které svršky se v najatých místnostech nebo na pachtovaném objektu nacházejí, dosáhne se stejně jak jich sepsáním v prozatímním opatření tak exekučním sepsáním a popsáním podle § 253 ex. ř. a bylo by též zbytečno, když svršky byly již exekučně popsány, je ještě jinak zájemně popisovati (Gl. U. n. ř. 5358). Uvésti jest, že zákon zájemně popsání za všech okolností nepožaduje. V případě uvedeném v § 1101 obč. zák. v odstavci prvním poslední věta, když totiž vnesené svršky byly na soudní opatření z najatých místností nebo z pachtovního objektu odstraněny, stačí, když pronajímatel své zástavní právo k odstraněným svrškům zavčas, ve lhůtě tří dnů, ohlásí. Rekursní soud, přihlížeje, a to právem k tomu, že svršky před odstraněním byly pro pohledávku Karla P-a z nájemného exekučně zájemně popsány, nepochybil tedy, když výtěžek za svršky při jeho rozvrhu přikázal před ostatními pohledávkami na pohledávku Karla P-a.

Čís. 8031.

Oprava rozsudku podle § 419 c. ř. s. jest přípustna v každé době, i po pravomoci rozsudku, a to i z moci úřední. Opravou se rozsudek v původním svém znění mění a upravuje tak, jak měl správně zníti v době vydání.

(Rozh. ze dne 10. května 1928, R I 350/28.)

Pravoplatným rozsudkem ze dne 3. dubna 1923 byl dlužník odsouzen platiti věřitelce výživné měsíčních 182 Kč. Usnesením ze dne 11. listopadu 1927 byla písařská chyba v rozsudku opravena v ten rozum, že místo 182 Kč má býti správně 132 Kč. Soud první stolice povolil exekuci pro dlužné výživné, vzav za základ 182 Kč, prisouzených rozsudkem ze dne 3. dubna 1923. Rekursní soud vyhověl dlužníkovu rekursu potud, že povolil exekuci pouze ku vydobytí výživného měsíčních 132 Kč.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhající věřitelky.

Důvody:

Opravu rozsudku podle předpisu § 419 c. ř. s., lze provést v každé době i z moci úřední, tedy i po jeho právní moci. Ježto v tomto případě usnesení ze dne 11. listopadu 1927, opravu nařizující, nebylo napa-